

Φεύγοντας από την χώρα των Κυκλάδων, ο Οδυσσέας και οι δικοί του πλεύρισαν το νησί Αιολία, έπειτα από πολλών ημερών περιπλάνηση σε άγνωστα και αφιλόξενα νερά. Ο Αίολος τους υποδέχτηκε καλά και τους φιλοξένησε για έναν ολόκληρο μήνα, καθώς ήθελε να μάθει από πρώτο χέρι το πώς έπεσε η Τροία. Όταν ο Οδυσσέας τελείωσε την διήγησή του, ζήτησε από τον οικοδεσπότη του να τους επιτρέψει να φύγουν.

Ο Αίολος μάζεψε όλους τους ανέμους, εκτός από τον Ζέφυρο, και τους έκλεισε σε έναν ασκό, τον λαιμό του οποίου έδεσε με ασημένια ανθεκτική κλωστή. Τον τοποθέτησε πάνω στο πλοίο του Οδυσσέα, κοντά στο ηδάλιο, και του σύστησε να μην τον ανοίξει παρά μόνο όταν πια θα άραζαν στην Ιθάκη. Με μόνο ελεύθερο άνεμο τον δυτικό Ζέφυρο, ο στόλος θα έπλεε ήρεμα και με ασφάλεια προς τα ανατολικά, ως το νησί τους.

Απέπλευσαν. Επί εννιά ημέρες και εννιά νύχτες, ο Οδυσσέας κυβερνούσε μόνος το πλοίο του άγρυπνος μη θέλοντας να εμπιστευτεί το ηδάλιο σε κάποιον από τους άνδρες του. Τα βουνά της Ιθάκης φάνηκαν την δέκατη ημέρα. Κατάκοπος, ο Οδυσσέας έγειρε λίγο να κοιμηθεί. Την ευκαιρία αυτή αναζητούσαν οι ναύτες του που όλες αυτές τις μέρες κατατρώγονταν από την περιέργεια να μάθουν τι μυστικό, για την ακρίβεια ποιους θησαυρούς, έκρυβε ο ασκός. Με κάθε προφύλαξη, για να μην ξυπνήσουν τον βασιλιά τους, πλησίασαν τον δεμένο ασκό, έλυσαν την ασημένια κλωστή του και τον άνοιξαν.

Συμφορά! Απελευθερωμένοι, όλοι οι άνεμοι ξεπήδησαν ορμητικοί, δημιουργώντας παραζάλη και μεγάλο κακό. Το αερικό έριξε τα πλοία πίσω στην Δύση. Μετά από περιπλάνηση πολλών ημερών, ο Οδυσσέας και οι δικοί του είδαν την Αιολία να αρμενίζει στο πέλαγος. Πλεύρισαν εκεί για μια ακόμα φορά. Ο Οδυσσέας, ένας κήρυκας κι ένας από τους άντρες του κίνησαν για το ανάκτορο του Αιόλου. Τον βρήκαν να τρώει με την οικογένειά του. Στάθηκαν ικέτες στην πύλη. Ο Αίολος βγήκε και ρώτησε, πώς και ξαναβρέθηκαν στην Αιολία. Ο Οδυσσέας είπε, τι του είχε συμβεί. Και ζήτησε από τον οικοδεσπότη, πάλι να τον γλιτώσει. Όμως, αυτή τη φορά, ο Αίολος αντέδρασε άσχημα. Του ζήτησε να εγκαταλείψει τον τόπο του μια ώρα αρχύτερα. Δεν ήταν σε θέση να βοηθήσει άνθρωπο που οι θεοί κατέτρεχαν τόσο πολύ.

Διωγμένοι ο Οδυσσέας και οι δικοί του αναγκάστηκαν να βγουν στο πέλαγος, πλέοντας στο άγνωστο. Το πάθημά του έγινε παροιμία κι όταν λέμε «άνοιξε τον ασκό του Αιόλου», και σήμερα ακόμα, εννοούμε ότι κάποιος, με μη συνετή ενέργειά του, έγινε πρόξενος μεγάλου κακού.

(τελευταία επεξεργασία, 10 Μαΐου 2022)